

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 11/22
28.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, мр Сретка Јанковића, Весне Петровић, Драгана Ћесаровића и Марка Јоцића, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Савић, записничарем, у кривичном предмету против **окривљеног АА и др.**, због продуженог кривичног дела примање мита из члана 367 став 2 у вези са чланом 61 КЗ и др, одлучујући о жалбама окривљеног АА и његових бранилаца, адвоката Александра Алексића и адвоката Миленка Радованова, браниоца окривљеног ББ, адвоката Ђорђа Калања, окривљеног ВВ и његових бранилаца, адвоката Љубомира Апроа и адвоката Ђорђа Перкучина, браниоца окривљене ГГ, адвоката Марка Понтрелија, браниоца окривљеног ДД, адвоката Јована Ћирића и браниоца окривљеног ЋЋ, адвоката Драгомира Пудара, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1.бр. 90/19 од 26.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.11.2022. године у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Тамаре Ристић, окривљеног АА и његових бранилаца, адвоката Александра Алексића и адвоката Миленка Радованова, окривљеног ВВ и његовог браниоца Ђорђа Перкучина, окривљене ГГ и њеног браниоца, адвоката Синише Луковића, окривљеног ДД, те браниоца окривљеног ББ, адвоката Ђорђа Калања, а у одсуству уредно обавештеног браниоца окривљеног ДД, адвоката Јована Ћирића и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Љубомира Апроа, након већања и гласања, **дана 28.11.2022. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ жалби окривљеног АА и његових бранилаца, адвоката Александра Алексића и адвоката Миленка Радованова, браниоца окривљеног ББ, адвоката Ђорђа Калања и окривљеног ВВ и његових бранилаца, адвоката Љубомира Апроа и адвоката Ђорђа Перкучина, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1.бр. 90/19 од 26.10.2021. године, у погледу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног

АА, ББ и ВВ, тако што Апелациони суд у Београду, **окривљеног АА** због продуженог кривичног дела примање мита из члана 367 став 2 у вези са чланом 61 КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ **ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 2 (две) године**, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 22.12.2018. године до 29.01.2019. године, а **окривљене ББ и ВВ**, за по једно продужено кривично дело давање мита из члана 368 став 2 у вези члана 61 КЗ, за које су првостепеном пресудом оглашени кривим, применом одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ **ОСУЂУЈЕ на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године** и истовремено одређује да ће се наведене казне затвора извршити тако што ће их осуђени издржавати у **просторијама у којима станују, без примене електронског надзора**, које не смеју напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, те уколико осуђени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању од 6 часова самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне затвора издржавају у заводу за извршење казне затвора, а у коју казну се окривљеном ББ урачунава време проведено у притвору од 22.12.2018. године до 29.01.2019. године, а окривљеном ВВ време проведено у притвору од 22.12.2018. године до 18.01.2019. године,

док се у преосталом делу жалбе окривљеног окривљеног АА и његових бранилаца, адвоката Александра Алексића и адвоката Миленка Радованова, браниоца окривљеног ББ, адвоката Ђорђа Калања, окривљеног ВВ и његових бранилаца, адвоката Љубомира Апроа и адвоката Ђорђа Перкучина, као и жалбе браниоца окривљеног ДД, адвоката Јована Ђирића и браниоца окривљеног ЋЋ, адвоката Драгомира Пудара у целости, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда, у **непреиначеном делу, ПОТВРЂУЈЕ**.

II

УСВАЈАЊЕМ жалбе браниоца окривљене ГГ, адвоката Марка Понтрелија, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1.бр. 90/19 од 26.10.2021. године, у делу који се односи на окривљену ГГ, те се предмет, само у том делу, **враћа** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Првостепена пресуда, изјављене жалбе, предлог ТОК и јавна седница већа

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1.бр. 90/19 од 26.10.2021. године, у ставу I, окривљени АА и окривљена ГГ оглашени су кривим и то окривљени АА због продуженог кривичног дела примање мита из члана 367 став 2 у вези члана 61 КЗ, а окривљена ГГ због продуженог кривичног дела примање мита у помагању из члана 367 став 2 у вези члана 35 и члана 61 КЗ, док су ставом II окривљени ВВ, ББ, ДД и ЋЋ оглашени кривим и то окривљени ДД и ЋЋ због по једног кривичног дела давање мита из члана 368 став 2 КЗ, а окривљени ВВ и ББ због по једног продуженог кривичног дела давање мита из члана 368 став 2 у вези члана 61 КЗ, па суд окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању

од 3 (три) године и 8 (осам) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 22.12.2018. године до 29.01.2019. године, окривљеног ББ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.12.2018. године до 29.01.2019. године, окривљеног ВВ на казну затвора у трајању од 2 (две) године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.12.2018. године до 18.01.2019. године, окривљеној ГГ изрекао условну осуду тако што јој утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити уколико окривљена за време од 4 (четири) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, с тим што ће се у случају опозивања условне осуде у утврђену казну затвора окривљеној урачунати време проведено у притвору од 22.12.2018. године до 10.01.2019. године, окривљеном ДД изрекао условну осуду тако што му утврђена казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени за време од 3 (три) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, с тим што ће се у случају опозивања условне осуде у утврђену казну затвора окривљеном урачунати време проведено у притвору – задржавању од 22.12.2018. године до 24.12.2018. године, а окривљеном ЂЂ изречена условна осуда, тако што му утврђена казна затвора у трајању од 10 (десет) месеци и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени за време од 3 (три) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, с тим што ће се у случају опозивања условне осуде у утврђену казну затвора окривљеном урачунати време проведено у притвору – задржавању од 22.12.2018. године до 24.12.2018. године. На основу члана 85 КЗ према окривљеном АА је изричена мера безбедности забрана вршења позива и дужности, те се окривљеном забрањује вршење позива и дужности везаних за све послове у надлежности Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде у трајању од 4 (четири) године од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. На основу одредбе члана 367 став 7 у вези са чланом 91 и 92 КЗ од окривљеног је одузет новчани износ од 822.500,00 динара, који новац ће се од окривљеног одузети од износа новца одузетог по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, Дирекција полиције, Управа криминалистичке полиције, Служба за борбу против организованог криминала, Одељење за сузбијање организованог финансијског криминала 03/2-6 број 175/18 од 22.12.2018. године. На основу члана 91 и 92 КЗ окривљени ББ је обавезан да на име имовинске користи коју је прибавио извршењем кривичног дела плати суду износ од 87.666,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. На основу члана 91 и 92 КЗ од окривљеног ВВ одузета је имовинска корист у износу од 822.376,00 динара који ће се новац од окривљеног одузети од износа новца одузетог по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, Дирекција полиције, Управа криминалистичке полиције, Служба за борбу против организованог криминала, Одељење за сузбијање организованог финансијског криминала 03/2-6 број 178/18 од 22.12.2018. године. На основу члана 264 ЗКП обавезани су окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ да на име трошкова кривичног поступка и то паушала плате суду износ од по 20.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

- окривљени АА, због битне повреде одредаба ЗКП, погрешне примене одредби Кривичног законика, погрешне примене одредаба материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и одлуке о мери безбедности, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, усвоји жалбу, укине првостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или исту преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе, те је тражио да буде обавештен о седници већа другостепеног суда,

- бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Алексић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, преиначи побијану одлуку и ослободи окривљеног од оптужбе или укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те је тражио да буде обавештен о седници већа другостепеног суда,

- бранилац окривљеног АА, адвокат Миленко Радованов, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и изреченој мери безбедности, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, усвоји жалбу, преиначи побијану пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе или укине првостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те је тражио да буде обавештен о седници већа другостепеног суда,

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Ђорђе Калањ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, преиначи побијану пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе или укине првостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те је тражио да буде обавештен о седници већа другостепеног суда,

- окривљени ВВ, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те је тражио да буде обавештен о седници већа другостепеног суда,

- браниоци окривљеног ВВ, адвокати Љубомир Апро и Ђорђе Перкучин, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, преиначи побијану пресуду и ослободи окривљеног од оптужбе или укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те су тражили да заједно са окривљеним буду обавештени о седници већа другостепеног суда,

- бранилац окривљене ГГ, адвокат Марко Понтрели, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење преиначи побијану пресуду тако што ће окривљену ослободити од оптужбе или укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те је тражио да буде обавештен о седници већа другостепеног суда,

- бранилац окривљеног ДД, адвокат Јован Ћирић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те је тражио да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда, и

- бранилац окривљеног ЋЋ, адвокат Драгомир Пудар, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду окривљеног ослободи од оптужбе или пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање

Тужилац за организовани криминал је у свом поднеску Ктп. 18/19 – Ктж. 21/22 од 07.06.2022. године предложио да се жалбе окривљених и њихових бранилаца одбију као неосноване, а првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је одржао седницу већа дана 01.11.2022. године, у смислу одредбе члана 447 ЗКП, на коју су приступили заменик Тужиоца за организовани криминал Тамара Ристић, окривљени АА и његови браниоци, адвокат Александар Алексић и адвокат Миленко Радованов, бранилац окривљеног ББ, адвокат Ђорђе Калањ, окривљени ВВ и његов бранилац, адвокат Ђорђе Перкучин, окривљена ГГ и њен бранилац, адвокат Синиша Луковић, који се јавио по заменичком пуномоћју за адвоката Марка Понтрелија, као и окривљени ДД, док нису приступили уредно позвани бранилац окривљеног ДД, адвокат Јован Ћирић, као и бранилац окривљеног ББ, адвокат Љубомир Апро, на којој је размотрио наводе жалби окривљених и њихових бранилаца, као и предлог ТОК-а, дат у поднеску од 07.06.2022. године, па је након већања и гласања дана 28.11.2022. године, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Разлози за одбијање жалби окривљеног АА и његових бранилаца због битних повреда одредаба кривичног поступка

У жалбама окривљеног АА и његових бранилаца се истиче да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП-а и став 2 тачка 2 ЗКП утолико што је изрека пресуде неразумљива и противречна сама себи, а што је довело до погрешне правне квалификације, будући да из чињеничног описа произлази да је последње решење, односно радња коју је окривљени АА морао да изврши у оквиру службене радње донето 21.11.2018. године, а да је поклон у виду новца примљен 22.12.2018. године, дакле након извршене службене радње, те како је потребно да радње примања и давања мита претходе службеној радњи, што овде није случај, то се у конкретном случају може радити о само о кривичном делу из члана 367 став 4 у вези са ставом 2 КЗ.

Међутим, по налажењу овог суда, изрека пресуде није неразумљива и противречна сама себи, јер је у првом делу изреке првостепене пресуде наведен временски оквир радњи кривичног дела и то “од 20.06.2018. године до 22.12.2018. године”, при чему се у даљим наводима изреке, конкретизује на који начин су извршене радње у оквиру продуженог кривичног дела, те јасно описана конкретна активност коју је окривљени АА предузимао, уз навођење да је дана 22.12.2018. године за службене радње, на име мита, од окривљеног ББ примио новац у износу од 822.500,00 динара.

Притом, из става II изреке пресуде произлази да су окривљени ББ, ВВ, ДД и ЂЂ у периоду "од 20.06.2018. године до 22.12.2018. године", учинили поклоне окривљеном АА да у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју би морао извршити, на начин ближе описан у изреци. Како је током поступка несумњиво утврђен начин функционисања окривљених ради приоритетног одлучивања о субвенцијама, односно да су лица ближе наведена у ставу II изреке управо у наведеном временском периоду предавали новац окривљенима АА и ББ како би се приоритетно одлучило о њиховим захтевима о остваривању права на подстицаје у пољопривреди и руралном развоју, што јасно указује да је давање новца, на име мита, претходило службеној радњи, то околност да је дана 22.12.2018. године од окривљеног АА, уз потврду, одузет новчани износ од 822.500,00 динара, без утицаја на другачији закључак суда везано за правну квалификацију кривичног дела, те су супротни жалбени наводи бранилаца окривљених, којима се указује да је изрека неразумљива, оцењени као неосновани, јер иста садржи све законом прописане елементе из члана 424 ЗКП.

У прилог наведеном, током поступка, из свих изведених и правилно цењених доказа, утврђен је начин функционисања окривљених, ради приоритетног одлучивања о субвенцијама, на шта, пре свега, указује бројна телефонска комуникација између окривљених, затим одбрана окривљеног ДД, који је навео да је од некога добио број телефона окривљеног ББ да му "погура папире", да је окривљеном ББ дао 500 евра без коверте у Панчеву у Тржном центру "Авив" у кафићу и да му је окривљени ББ рекао да ће "погурати да то што пре дође на ред", а кад заврши посао платиће још 500 евра, затим из исказа сведока ЕЕ, из кога је утврђено да је окривљени ББ проналазио људе који ће дати новац, износио им понуду говорећи им да познаје људе у Министарству или Управи за аграрна плаћања, те начин на који су окривљени АА, ВВ и ББ функционисали, односно да су контактирали људе и тражили новац да би им дали решење, односно субвенцију, а ако "неће да дају новац" да се решења "не ваде из ормара", што је у сагласности и са осталим писаним доказима у списима предмета, о којима се првостепени суд изјашњавао и дао оцену веродостојности истих, те су супротни жалбени наводи бранилаца окривљених, којима се указује да је примање поклона уследило након извршене службене радње, оцењени као неосновани и без утицаја на другачији закључак суда.

Надаље, неосновани су и жалбени наводи бранилаца окривљеног Жељка Радата у делу у коме се указује да пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама, те да је захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, указивањем да током поступка није доказано да постоји умишљај на страни окривљеног, да нема доказа да је окривљена ГГ референтима за обраду предмета давала налоге да приоритетно одлуче о захтевима, те да нема доказа да је окривљени тражио или захтевао било шта за извршење радњи из описа свог службеног положаја, чиме се суштински првостепена пресуда оспорава због погрешно утврђеног чињеничног стања, о чему ће бити речи у том делу образложења пресуде.

По налажењу овог суда, у образложењу првостепене пресуде су дати јасни разлози за сваки став из изреке, при чему део образложења који се односи на чињенично стање и оцену веродостојности доказа, представља целину која даје одговоре на сва битна питања, значајна за решење конкретне кривичне ствари. У том

смислу, у пресуди су дати одговарајући разлози о одлучним чињеницама и чињеничним закључцима, који су потпуно, јасно и детаљно образложени, а овај суд их у потпуности прихвата. На крају, из побијане пресуде јасно и недвосмислено произлази да су правилни закључци првостепеног суда, по питању, времена, места и начина извршења кривичног дела за које је осуђен АА, као и у вези са тим да његове радње, онако како су описане у изреци побијане пресуде, представљају радње извршења кривичног дела, при чему су радње, као и кривица, на ваљан начин изложене, правилно анализирани, индивидуализоване и конкретизоване.

**Разлози за одбијање жалби окривљених и њихових бранилаца
због битних повреда одредаба кривичног поступка
у односу на кривично дело давање мита из члана 368 став 2 КЗ-а**

У жалбама бранилаца окривљених ББ и ВВ се истиче да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП-а и став 2 тачка 2 ЗКП истицањем да је изрека пресуде неразумљива и противречна сама себи, да се из изреке не може закључити каква је била улога окривљених, утолико што су изреком, у ставу II, окривљени ВВ и ББ оглашени кривим да су посредовали у подмићивању службеног лица, при чему из става I изреке произлази да је окривљени ВВ директни давалац мита, док се окривљени ББ и не помиње, те у том смислу, у изреци пресуде није наведено у чему се огледа директан умишљај окривљеног ББ, односно да је исти био свестан и да је знао ко је службено лице које је прималац мита, а што је неопходно за извршење предметног кривичног дела.

Међутим, по оцени овог суда, околност да се у чињеничном опису у ставу I изреке не помиње окривљени ББ, није од утицаја на разумљивост изреке, будући да су радње и умишљај окривљеног јасно описане и одређене у ставу II изреке, утолико што је наведено да је окривљени ББ у стању урачуњливости, свестан свог дела чије је извршење хтео и свестан да је дело забрањено, посредовао при подмићивању службеног лица (тако што су му окривљени ДД, осуђени ЖЖ и осуђени ЗЗ предали износе ближе описане у изреци) који је потом, део тог новца, предао окривљеном ВВ у Инђији дана 21.12.2018. године, а који је део новца затим, окривљени ВВ дана 22.12.2018. године предао окривљеном АА, на начин ближе описан ставом I и II изреке побијане пресуде. С тим у вези, наведени опис радњи окривљеног ББ, није противречан описаним радњама окривљеног АА у ставу I изреке, како се супротно томе у жалби браниоца окривљеног ББ указује, већ су његове радње за које је оглашен кривим ставом II изреке пресуде само детаљније и прецизније описане у погледу места, времена и начина извршења, чиме није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП.

Дакле, по налажењу овог суда, изрека првостепене пресуде је разумљива, није противречна сама себи, разлозима пресуде, ни стању у списима и представља супстрат утврђеног чињеничног стања. Наиме, у чињеничном опису садржаном у изреци, супротно жалбеним наводима, јасно су описане радње које је свако од окривљених понаособ предузимао и назначене све чињенице и околности од којих зависи примена одредби материјалног права, док су у образложењу првостепене пресуде дати јасни

разлози за став I и II изреке пресуде, при чему део образложења који се односи на чињенично стање и оцену веродостојности доказа, представља целину која даје одговоре на сва битна питања значајна за решење конкретне кривичне ствари.

Надаље, иако се жалбама окривљених и њихових бранилаца првостепена побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 ства 2 тачка 2 ЗКП, уз истицање да првостепени суд у образложењу пресуде није дао довољно јасне разлоге о одлучним чињеницама које се тичу елемената бића кривичног дела за које су окривљени оглашени кривим, наводећи да нема доказа да су окривљени извршили предметна кривична дела, суштински се жалбеним наводима износи сопствено виђење чињеничног стања у предметној кривичноправној ствари и оспорава оцена доказа дата од стране првостепеног суда, уз понављање навода из одбрана изнетих током првостепеног поступка.

Разлози за одбијање жалби окривљених и њихових бранилаца због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања

Доказима изведеним на главном претресу и њиховом свестраном оценом, првостепени суд је несумњиво правилно утврдио чињенично стање у ставу II изреке пресуде, односно да су окривљени ВВ, ББ, ДД и ЂЂ у свему поступали на начин описан у ставу II изреке побијане пресуде, па се неосновано жалбама окривљених и њихових бранилаца, побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Да је окривљени ДД учинио поклон службеном лицу – ... Управе за аграрна плаћања Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде – окривљеном АА, да он у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју би морао извршити, а да су окривљени ВВ и ББ посредовали при оваквом подмићивању службеног лица, правилно је првостепени суд утврдио из одбране окривљеног ДД, дате на записнику од 24.12.2018. године, као и садржине пресретнуте телефонске и СМС комуникације, као и потврда о привремено одузетим предметима од окривљеног ВВ, списка са називом “Млади са подацима БПГ/ЈМБГ”, фотодокументације у списима предмета, као и осталих доказа у списима предмета, све ближе наведено на страни 53. образложења пресуде. Пре свега, окривљени ДД је у својој одбрани на записнику од 24.12.2018. године навео да је од некога добио број телефона окривљеног ББ, као лица које може да му помогне у Министарству око папира, да је он конкурисао у име свог ... ИИ, на конкурс за младе пољопривреднике до 40 година, за добијање субвенција за пољопривредне машине, да је позвао телефоном окривљеног ББ да га пита да ли може да му "погура папире" за сина, да убрза процес, на шта му је окривљени ББ одговорио да треба да га части за то. Даље је навео да је окривљеном ББ дао 500 евра без коверте у Панчеву у Тржном центру “Авив” у кафићу и да му је окривљени ББ рекао да ће погурати да то дође што пре на ред, а кад заврши посао платиће још 500 евра. Када се наведено доведе у везу са разговором између окривљених ББ и ДД од 14.08.2018. године у 20:50:08 часова, у коме окривљени ББ обавештава да има “200 за паре” и да “могу то да заврше” и да ако му је то максимална инвестиција – 1.500.000,00 динара да му “узимају са папирима 500 ови горе и 500 кад добије исплату”, односно 500 даје сутра кад се виде и 500 кад легну паре, о чему ће га он обавестити, те да на списку

“Млади”, који је одузет од окривљеног ВВ се под бројем 13 се налази име ИИ и датум 17.12., који датум је прецртан и штиклиран, на коме пише “ИИ млади 1.000 евра/3=39.333”, то је правилан закључак првостпеног суда да је окривљени ВВ износ од 1.000 евра који је дао окривљени ДД окривљеном ББ на име приоритетног одлучивања о остваривању права на подстицај, поделио на три једнака дела, што значи да су окривљени АА, ВВ и ББ добили по 39.333,00 динара.

Код напред изнетог, неосновано се жалбом браниоца окривљеног ДД, адвоката Јована Ћирића указује да окривљени није дао новац за подмићивање окривљеног АА, већ је давање новца резултат преварне намере окривљеног ББ, који га је критичном приликом довео у заблуду да се одобрава свега 200 субвенција, која информација је била лажна, посебно, јер не познаје ни окривљеног ВВ ни окривљеног АА.

Међутим, како из одбране окривљеног ДД произлази да је након контакта са окривљеним ББ, као лицем које може да му помогне у Министарству око папира, пристао да да новац да му окривљени “погура папире и убрза процес”, а што произлази и из преслушане телефонске комуникације између окривљених, при чему се ради о људима зреле животне доби са одређеним животним искуством, то су жалбени наводи његовог браниоца – да је окривљени ДД критичном приликом поступао у стварној заблуди, оцењени као неосновани и без утицаја на другачији закључак суда.

Чињеницу да је окривљени ЋЋ учинио поклон службеном лицу – ... Управе за аграрна плаћања у Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде (окривљеном АА) да у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју би морао извршити, произлази, из дела одбране окривљеног ЋЋ, у којој је навео да му је ЈЈ понудила да убрза поступак исплате подстицајних средстава, јер има неке људе који могу то да заврше, али да мора да да 10% од добијеног новца по добијању субвенције неком човеку, да су око убрзавања поступка добијања новца комуницирали путем СМС порука а да је добио најпре 175.000,00 динара без решења, након 2 – 3 недеље 850.000,00 динара, те да му је истог или следећег дана, када је добио другу трансакцију стигла порука да дође у Нови Сад да измири своје обавезе, тако да је у петак 21.12. 2018. године у Новом Саду подигао 103.000,00 динара и у кафићу “...” јој предао коверту са новцем, те да је након тога у кафић свратио окривљени ВВ, кога је том приликом упознао. Када се наведено доведе у везу са вибер комуникацијом од 16.11.2018. године између ЈЈ и окривљеног ВВ, у којој окривљени ВВ каже да је ставио ургенцију за окривљеног ЋЋ, односно да се о његовим захтевима решава приоритетно да се заврши преко реда, те од 12.12.2018. године где обавештава ЈЈ да окривљени ЋЋ дана 14.12.2018. године добија 175.000,00 динара и 19.12.2018. године 850.000,00 динара, затим да на листу папира А4 формата који је одузет од окривљене ГГ, под насловом “Директна” под бројем 8 налази се име ЋЋ и хемијском оловком стављена стрелица на којој је написано 170.000,00 динара 14.12. и 19.12. 850.000,00 динара, затим са интерном евиденцијом, која припада окривљеном ВВ из које произлази да је под бројем 4 наведен ДД $1\ 25 \times 10 = 125.000,00 : 2 = 51.250$, то је правилно суд утврдио да је окривљени ВВ ургирао да се приоритетно преко реда изврши исплата на име окривљеног ЋЋ, а за шта је окривљени ЋЋ дао мито у висини од 10% од висине укупног подстицаја који је окривљени ЋЋ требало да добије, што чини износ од 125.000,00 динара, који је поделио на два једнака дела 51.250,00 динара, који припадају

њему и окривљеном АА, а о чему је суд дао јасне и аргументоване разлоге на странама 78.- 82. образложења пресуде.

Код напред изнетог, супротни жалбени наводи браниоца окривљеног ЂЂ, у којима се суштински понављају наводи одбране окривљеног дате у првостепеном поступку - да је окривљени ВВ са окривљеним ЂЂ причао само о кредиту и да му окривљени ЂЂ није дао никакву част у виду новца, већ само са ЈЈ, са којом је договорио накнаду за њен труд у износу од 10% од средстава субвенција које би требало да добије, оцењени су као неосновани, будући да из наведених доказа, односно садржине вибер комуникације са ЈЈ од 05.12.2018. године и 07.12.2018. године, произлази да је окривљени ВВ након што је уплаћена субвенција на рачун окривљеног ЂЂ, тражио од ЈЈ да окривљени ЂЂ дође у Нови Сад, донесе хитно новац 20.12. или 21.12.2018. године (пошто је он путовао), те је правилан закључак суда да се ради о предаји новца на име мита, а ради приоритетног одлучивања о његовом захтеву за добијање субвенција.

У више жалби окривљених и њихових бранилаца се указује да нема доказа да су окривљени ББ и ВВ учествовали у извршењу кривичног дела на начин ближе описан у ставу II изреке пресуде, тако што се понављају одбране окривљених из првостепеног поступка, уз истицање да су се окривљени бавили пружањем консалтинг услуга, да су новац узимали на име части у случају успешно обављеног посла, да се пронађени спискови односе на очекивања везана за пружене услуге, при чему је новац који је критичном приликом окривљени ВВ предао окривљеном АА дат на име раније позајмице за ауто.

Међутим, овакви жалбени наводи су оцењени као неосновани, јер из разлога датих у образложењу побијане пресуде, који су у свему прихватљиви и за овај суд, произлази да је првостепени суд утврдио несумњиве чињенице, које су чврсто и логички повезане, тако да заједно пружају комплетну и коначну слику инкриминисаних догађаја и са сигурношћу упућују на закључак да су окривљени извршили кривично дело које је предмет оптужбе и за које су оглашени кривим.

У том смислу, за свој закључак да су окривљени ББ и ВВ критичном приликом посредовали да окривљени АА прими поклон, произлази из бројне телефонске и вибер комуникације, коју је правилно првостепени суд довео у везу са интерном евиденцијом окривљеног ВВ, из које је утврђено да се у истом налазе имена даваоца мита, односно окривљених ЂЂ, ДД и КК, према коме је поступак раздвојен, те осуђених ЛЛ, ЉЉ, ММ, ЗЗ и НН, као и новчани износи, који су они дали на име приоритетног одлучивања о остваривању права на подстицај у пољопривреди и руралном развоју по поднетим захтевима.

Из наведеног правилно првостепени суд утврђује начин на који су окривљени ВВ, ББ и АА делили новац који је узет од именованих као мито, да је новац који је окривљени ББ узео од окривљеног ДД и осуђених ЗЗ и ЖЖ дељен на три дела, што значи између окривљеног АА, ББ и ВВ, а новац који је окривљени ВВ узео од осуђених НН, ЛЛ, ЉЉ те окривљених ЂЂ и КК, према коме је поступак раздвојен, дељен на два дела, што значи између њега и окривљеног АА, те да збир свих тих појединачних

износа након поделе на два, односно три дела износи 822.500,00 динара. Управо је тај износ окривљени ВВ дана 22.12.2018. године предао окривљеном АА, који је од окривљеног АА одузет уз потврду о привремено одузетим предметима, што произлази из потврде о привремено одузетим предметима од окривљеног АА од 22.12.2018. године, записника о претресу стана и других просторија од 22.12.2018. године, видео записа од 22.12.2018. године, фото албума и интерне руком писане евиденције окривљеног ВВ.

Напред наведено потврђује правилан закључак првостепеног суда да је окривљени АА, преко окривљеног ВВ од именованих лица примио поклон – мито, да би приоритетно одлучио о њиховим захтевима, при чему је правилно првостепени суд, ценећи исказ сведока ЊЊ, утврдио да је разлог због кога даваоци мита исти дају, тај што је Управа за аграрна плаћања доносила решења само ако постоје обезбеђена средства Уредбом о расподели, те да, док имају обезбеђених средстава, решавају све захтеве истовремено, а када више немају средстава, престају са обрадом захтева, с тим да нису никада доносили решења о одбијању захтева због недостатка средстава, а протекне и по 2 – 3 месеца до обезбеђења нових средстава. Уједно је неспорно утврђено да је приликом поделе новчаних износа добијених од даваоца мита, окривљени ВВ за себе задржао износ од 822.376,00 динара, док је окривљени ББ задржао износ од 87.666,00 динара, о чему је суд дао разлоге на странама 82. и 83. образложења побијане пресуде.

Имајући у виду напред наведено, односно чињеницу да је окривљени ВВ предао окривљеном АА износ од 822.500,00 динара, који износ се поклапа са износом наведеним у ВВ ручно вођеној евиденцији, а што представља новац који је добијен на име мита, то правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљених ВВ и АА, које су поновљене у жалбама њихових бранилаца, да је критичном приликом окривљени ВВ вратио део позајмице у износу од 10.000 евра на име куповине возила, оценивши је као неуверљиву и срачунату на избегавање кривице, те супротну изведеним доказима, те посебно супротну садржини телефонске комуникације и списима предмета Управе за аграрна плаћања из којих произлази да су током децембра, а пре 22.12.2018. године, окривљенима ЂЂ, ДД и КК према коме је поступак раздвојен, те осуђенима ЛЛ, ЉЉ, ММ, ЗЗ и НН уплаћена новчана средства по основу субвенција.

Жалбама окривљеног АА и његових бранилаца се указује да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање у односу на окривљеног АА, за кога не постоји ниједан доказ да је примио мито на начин ближе описан у ставу I изреке побијане пресуде, указивањем да се у образложењу побијане пресуде не наводе искази сведока ОО, ПП, РР и СС, из којих произлази да окривљени АА ни на који начин није учествовао у процесу доношења наведених решења и налога за исплату, нити је решења потписивао, већ да је сведокиња ОО због великог броја решења имала овлашћење да на решења ставља његов факсимил, а да су за читање решења били задужени обрађивач и супервизор, који су својим парафима решења оверавали, пре стављања парафа директора.

С тим у вези, у свим жалбама се оспорава исказ сведока ЕЕ, указивањем да је наведени исказ неодређен и супротан осталим изведеним доказима, будући да

сведокиња имала мотив да од себе отклони кривичну одговорност, јер је и сама била осумњичена у овом поступку, при чему није имала непосредних сазнања о било ком наводу из оптужног предлога и не познаје ниједног од окривљених по чијим захтевима су донешена решења.

Међутим, по налажењу овог суда, овакви жалбени наводи су оцењени као неосновани и без утицаја на другачију одлуку суда, јер је на основу доказа изведених на главном претресу, првостепени суд несумњиво утврдио да је окривљени АА у свему поступао на начин описан у ставу 1 изреке пресуде. Чињенице о улози окривљеног АА, у инкриминисаном догађају, првостепени суд је утврдио из потврде о привремено одузетим предметима од окривљеног АА, записнка о претресу стана и других просторија, видео записа од 22.12.2018. године, фото албума и руком писане евиденције окривљеног ВВ, о чему се суд детаљно изјашњавао на странама 82., 83. и 84. образложења пресуде. Такође, чињеница да су окривљени АА, ВВ и ББ повезани на начин описан у изреци пресуде, у циљу стицања противправне имовинске користи, утврђена је, између осталог, и из исказа сведока ЕЕ, ком исказу је правилно првостепени суд поклатио веру, налазећи да је исти јасан, уверљив, доследан, и у сагласности са осталим изведеним доказима, пре свега садржини телефонске и СМС комуникације између окривљених.

Наиме, из исказа сведока ЕЕ произлази да је од окривљеног ББ сазнала да окривљени ББ познаје окривљене АА и ВВ, који га је, четири године пре тога, повезао са окривљеним АА, као и о начину на који су њих тројица функционисали, тј. да су контактирали људе и тражили новац да би им дали решење односно субвенцију, те ако неће да дају новац, онда се решења “не ваде из ормара”, а решења су им давали тако што их они (обрађивачи предмета) ураде, која решења су потом узимали ВВ и окривљена ГГ, која уместо обрађивача предмета зове странку да дође по решење, при чему су се неке странке жалиле да неће да им дају решења ако не плате, па она стоје “у неком ћумезу”. У свом исказу је такође и навела да је окривљени ББ, који је пољопривредник, проналазио људе који ће дати новац и којима је износио понуду, говорећи им да познаје људе у Министарству или Управи за аграрна плаћања, а да су се окривљени ББ, АА и ВВ састајали негде у неком кафићу, где су њих тројица делили новац, као и да им је окривљени ББ доносио новац који је претходно узео на наведен начин од подносиоца захтева.

Овакви наводи сведока, потврђени су и садржином телефонске комуникације окривљеног ББ и то од 26.10.2018. године у коме је ББ на питање ЗЗ Аце “Да ли је добар са АА” каже “Не знам ништа, то ми не спомињи на телефон” и разговор од 26.10.2018. године у коме ББ обавештава ТТ (који очито жели да “погура захтев” за шта ће да “части”), да ће тог дана да се види са окривљеним ВВ, а након пола сата, окривљени ББ каже ЗЗ Аци, након што му каже да га “од јутра хоће паре”, јер очигледно за још једно лице треба да поднесе захтев и да се о истом приоритетно одлучи наводи ... “ и тако идем са овима данас.... па биће и ВД то”, након чега ЗЗ Аца пита “Онај АА”, а окривљени ББ одговара “Па него шта. Мислиш да ми не функционишемо, само што се ми овако не виђамо. Кад седнемо у кафану, ми се знамо сви”, а ЗЗ Аца каже “Е, да се знате и да ми видиш шта ће ту да се догоди и таман да ми се распиташ шта ће ту да се догоди”, те са садржином телефонског разговора од

24.11.2018. године у коме окривљени ББ обавештава окривљеног ТТ да иде у Инђију да се види са ВВ и АА, јер му је речено ургентно у 12,00 да дође, а да је и дошло до тог састанка и виђања, утврђено је из видео записа од истог датума из кога се види да окривљени ББ и ВВ седе у кафићу у Инђији, управо око 12,00 часова

Поред тога, неосновани су и жалбени наводи браниоца окривљеног ББ којима указује да је окривљени правио бизнис планове, пратио предмете и те услуге наплаћивао, те да није предавао новац окривљеном ВВ, који је новац предавао окривљеном АА.

Међутим, у прилог наведеном закључку првостепеног суда, везано за начин поступања окривљених АА, ВВ и ББ и њиховој повезаности у циљу стицања противправне имовинске користи, посебно говоре и писани докази: зелени роковник који је одузет од окривљеног ББ по потврди о одузетим предметима, у коме је окривљени водио детаљно руком писану интерну евиденцију лица (њих 92), која су поднела захтев за добијање субвенције са њиховим личним подацима, врстом субвенције, бројем поднетог захтева (БПГ броја) Управе за аграрна плаћања и новчаним износима, које му је одређена особа дала на име приоритетног решавања о поднетом захтеву и процентима или износом новца коју одређена особа дугује по том основу, односно који износ треба да да, након што Управа за аграрна плаћања изврши уплату подстицаја; затим спискови са именима лица о чијем захтевима треба приоритетно да се одлучи, а који су одузети од окривљених АА и ББ, као и документација која је одузета од окривљеног АА, а коју документацију и спискове му је предао окривљени ВВ, што ни сам окривљени АА и ВВ нису спорили. Све наведено указује на правилан закључак суда да је окривљени АА примио поклон преко окривљеног ВВ да у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју би морао извршити, а да су окривљени ВВ и ББ посредовали при оваквом подмићивању службеног лица да би се приоритетно одлучивало о остваривању права на подстицаје за пољопривредни и рурални развој одређених подносиоца захтева, о чему је суд дао јасне и непротивречне разлоге на странама 90., 91. и 92. образложења побијане пресуде.

Жалбени наводи бранилаца окривљених, којима се указује да током поступка није утврђено да је од стране окривљених ургирано да се одређени предмети заврше приоритетно, оповргнути су, између осталог, и садржиом телефонских разговора које је окривљени ББ обављао са ТТ, па тако дана 30.7.2018. године обавештава ТТ да за њега има добру вест, да га је звао "Ж" који му је рекао да може за "Биогас" да узме предрачун и да ће му "завршити" за трактор од прошле године и да "да два", односно "да узме трактор на милион и осамсто" на који начин ће добити повраћај, а дана 15.10. окривљени ББ му каже "да га је сада звао шеф који му је рекао да све пошаље поштом", након чега се пар дана касније ТТ интересује код окривљеног ББ да ли су му се "они јављали" желећи да овај "мало погура" нудећи новац да части људе, на шта му окривљени ББ каже да се нико није јављао 2 – 3 дана, да тог дана иде да се види "са овима.... са Ж", па ТТ каже да "Ж" пита за трактор, да би 24.11.2018. године окривљени ББ обавестио ТТ да иде ургентно у Инђију да се види са ВВ и АА, те да "зна да ће се 2017. решавати, а да ће од првог да крене и 2018. и то брзо".

По правилној оцени првостепеног суда, из садржине телефонских разговора, у

контексту осталих изведених доказа, произлази сарадња окривљених АА, ВВ и ББ, у циљу стицања финансијске користи, односно да подносиоци захтева дају новац окривљеном ББ за убрзавање поступка одлучивања о захтевима и исплату субвенције, да је окривљени ВВ посредник преко кога окривљени ББ убрзава наведени поступак код окривљеног АА, као ... Управе за аграрна плаћања, који за наведено добија одређену суму новца, при чему окривљени ББ има прецизне информације када креће решавање исплата по захтевима за 2017. и 2018. годину, које сигурно није могао да добије позивом на број call centra Управе за аграрна плаћања, како се то наводи у одбрани окривљеног АА, већ их је добијао од окривљеног АА, преко окривљеног ВВ. У том смислу, правилно је првостепени суд, као неприхватљиву, ценио одбрану окривљеног АА да је он као ... Управе за аграрна плаћања, чинио услуге непознатим пољопривредницима, тако што је преузимао од њих документацију, која се тиче њихових захтева за субвенцију и предавао их као “поштар” у писарницу. Ово тим пре, што су та лица документацију могла да доставе поштом Управи за аграрна плаћања, при чему би уколико би се радило о допуни захтева, на тај начин имали и доказ да су благовремено. поступили по налогу управе, о чему је суд дао јасне и уверљиве разлоге у образложењу пресуде.

Тачно је, како се наводи у жалбама више бранилаца, да првостепени суд у образложењу побијане пресуде не интерпретира садржину исказа сведока ЋЋ, ПП, РР и СС, али то, по оцени овог суда, није било од значајнијег утицаја на правилност утврђеног чињеничног стања, јер је првостепени суд, кроз образложење пресуде, а ценећи наведене исказе, утврдио чињенице релевантне за пресуђење у предметној кривичноправној ствари.

Овај суд је ценио све наводе жалби окривљених и њихових бранилаца којима се оспорава чињенично стање које је утврдио првостепени суд, али ти наводи нису довели у сумњу утврђено чињенично стање, па су жалбе изјављене по овом законском основу одбијене као неосноване. Такође, овај суд је оценио као неосноване и све наводе жалби окривљених и њихових бранилаца у којима се указује на доказне предлоге одбране које првостепени суд није прихватио, а разлози за неприхватање тих доказних предлога, који су наведени у образложењу побијане пресуде, у свему су прихватљиви и за овај суд.

Разлози за одбијање жалби због повреде кривичног закона

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења првостепени суд је правилно подводећи утврђено чињенично стање под правну норму закључио да се у радњама окривљеног АА стичу сва субјективна и објективна обележја продуженог кривичног дела примање мита из члана 367 став 2 у вези члана 61 КЗ, у радњама окривљених ББ и ВВ стичу сва субјективна и објективна обележја по једног продуженог кривичног дела давање мита из члана 368 став 2 у вези са чланом 61 КЗ, а у радњама окривљених ДД и ЋЋ сва субјективна и објективна обележја извршења по једног кривичног дела давање мита из члана 368 став 2 КЗ, о чему је суд дао јасне разлоге на странама 93 и 94 образложења пресуде, те како нису постојале околности

које би искључиле њихову кривицу, то их је правилно првостепени суд огласио кривим.

Првостепени суд је надаље правилно утврдио да је код окривљених несумњиво постојала свест о противправности понашања, те су и поред тога предузимали описане радње што значи да су поступали са директним умишљајем као обликом виности приликом извршења кривичног дела за које су оглашени кривим првостепеном пресудом.

Како је првостепени суд за свој закључак да су окривљени извршили радње кривичних дела за које су и тужени, дао јасне и аргументоване разлоге, то су супротни жалбени наводи бранилаца окривљених, којима се првостепена пресуда побија због повреде кривичног закона, указививањем на погрешну правну квалификацију, оцењени као неосновани и без утицаја на другачију одлуку суда, о чему је претходно било речи.

Без утицаја на другачији закључак овог суда су и наводи жалби да је суд из чињеничног описа у ставу I изреке изоставио одређене радње окривљене ГГ, о чему је дао обаразложење на страни 94. пресуде, јер наведено није од утицаја на радње за које је окривљени АА оглашен кривим и за које је, током поступка, из свих доказа несумњиво утврђено да их је предузео у време, на месту и на начин ближе описан у изреци пресуде.

Разлози за делимично усвајање жалби окривљених и њихових бранилаца у делу који се односи на одлуке о кривичним санкцијама

Основано се у жалбама окривљеног АА и његових бранилаца побија првостепена пресуда у делу одлуке о казни, јер првостепени суд, није на адекватан начин ценио олакшавајуће околности на страни окривљеног и то чињеницу да је ожењен, отац двоје малолетне деце, породичан човек, као и ранији живот, односно да раније није осуђиван, док је од отежавајућих околности ценио број предузетих радњи у оквиру учињеног продуженог кривичног дела које су предузимане у континуитету. По налажењу овог суда, првостепени суд није дао довољан значај побројаним олакшавајућим околностима на страни окривљеног, због чега је овај суд преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о казни, па је окривљеног АА за продужено кривично дело примање мита из члана 367 став 2 у вези члана 61 КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју му на основу члана 63 КЗ урачунао време проведено у притвору до 22.12.2018. године до 29.01.2019. године.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, изреченом кривичном санкцијом – казном затвора у овом временском трајању ће се у довољној мери утицати на окривљеног да убудуће не врши кривична дела и на тај начин остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 КЗ, због чега је у овом делу, усвојио жалбу окривљеног и његових бранилаца

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији која је изречена окривљеном ВВ, а поводом изјављених жалби, правилно је првостепени суд,

од олакшавајућих околности на његовој страни ценио породичне прилике, односно да је ..., те његову ранију неосуђиваност, а од отежавајућих околности број предузетих радњи у оквиру продуженог кривичног дела које је предузимао у континуитету, у дужем временском периоду. Међутим, имајући у виду личне и породичне прилике окривљеног, односно чињеницу да је окривљени једини хранилац и издржавалац троје малолетне деце, која би у случају одласка окривљеног на издржавање казне затвора била смештена у хранитељске породице, то по налажењу овог суда, а имајући у виду одредбу члана 45 став 5 КЗ, овај суд је нашао да, с обзиром на личност окривљеног, његов ранији живот, његово држање после учињеног кривичног дела, степен кривице и друге околности под којим је дело учинио, са изреченом кривичном санкцијом – казном затвора без напуштања просторија у којима осуђени станује, може се очекивати да ће се и на тај начин остварити сврха кажњавања, те ће се у довољној мери изразити друштвена осуда за кривично дело за које је окривљени оглашен кривим, јачање морала и учвршћивање обавезе поштовања закона. Стога је, овај суд, окривљеног ВВ, за продужено кривично дело давање мита из члана 368 став 2 у вези са чланом 61 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 22.12.2018. године до 18.01.2019. године и истовремено одредио да ће се казна затвора у трајању од једне године извршити на тај начин што ће је осуђени издржавати у просторијама у којима станује без примене електронског надзора, при чему осуђени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима предвиђеним законом који уређује извршење санкција, те уколико осуђени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у Заводу за извршење казне затвора, налазећи да ће се оваквом казном постићи сврха кажњавања и циљеви специјалне и генералне превенције у смислу одредбе члана 4 и 42 КЗ.

Када је у питању одлука о кривичној санкцији у односу на окривљеног ББ, правилно је првостепени суд на страни окривљеног од олакшавајућих околности ценио његов ранији живот, односно неосуђиваност, а од отежавајућих околности број предузетих радњи у оквиру учињеног продуженог кривичног дела које је предузимао у континуитету у дужем временском периоду. Међутим, по налажењу овог суда, првостепени суд није дао адекватан значај свим олакшавајућим околностима на страни окривљеног, те имајући у виду тежину кривичног дела и степен кривице окривљеног, овај суд га је, због продуженог кривичног дела давање мита из члана 368 став 2 у вези члана 61 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а у коју казну се окривљеном урачунава време проведено у притвору од 22.12.2018. године до 29.01.2019. године и истовремено одредио да ће се казна затвора у трајању од једне године без примене електронског надзора, те истовремено одредио да ће се казна затвора извршити на тај начин што ће је осуђени издржавати у просторијама у којима станује, при чему осуђени не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима предвиђеним законом који уређује извршење санкција, а уколико осуђени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у Заводу за извршење казне затвора, налазећи да у конкретном случају има места примени одредбе члана 45 став 5 КЗ, налазећи да ће се оваквом казном постићи сврха кажњавања и циљеви специјалне и

генералне превенције у смислу одредбе члана 4 и 42 КЗ.

По налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења правилно је првостепени суд на страни окривљеног ДД од олакшавајућих околности ценио личне и породичне прилике, односно да је ... , те његов ранији живот односно неосуђиваност, а на његовој страни није нашао отежавајуће околности, док је на страни окривљеног ЂЂ од олакшавајућих околности ценио релативну младост, породичне прилике, да је ..., те његов ранији живот, односно неосуђиваност, а на страни окривљеног није нашао отежавајуће околности, те је правилно нашао да се у односу на ове окривљене, сврха кажњавања може постићи изрицањем условне осуде, односно и самим упозорењем уз претњу казном, те је окривљенима утврдио казне затвора у трајању од по 10 (десет) месеци и истовремено одредио да се утврђене казне неће извршити уколико окривљени за време од 3 (три) године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело, с тим што ће им се у утврђене казне затвора у случају опозивања условне осуде урачунати време проведено у притвору – задржавању од 22.12.2018. године до 24.12.2018. године.

Имајући у виду напред изнето, супротни жалбени наводи бранилаца окривљених ДД и ЂЂ којима се указује да је суд престрого изрекао кривичну санкцију према окривљенима, те да није у довољној мери ценио олакшавајуће околности на њиховој страни, оцењени су као неосновани, будући да је првостепени суд дао адекватан значај свим околностима на страни окривљених како олакшавајућим, тако и отежавајућим, у смислу члана 54 КЗ, те је окривљенима изрекао кривичну санкцију којом ће се у потпуности изрећи сврха кажњавања у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 и 42 КЗ.

Правилно је првостепени суд применом одредбе члана 85 КЗ према окривљеном АА изрекао меру безбедности забране вршења позива и дужности везане за све послове у надлежности Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде у трајању од четири године, имајући у виду да је окривљени извршио кривично дело у својству службеног лица – ... Управе за аграрна плаћања у Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, о чему је дао јасне разлоге на страни 97. образложења пресуде које у свему као правилне прихвата и овај суд, те су супротни жалбени наводи његових бранилаца, којима се оспорава оваква одлука суда, оцењени као неосновани.

Правилно је првостепени суд на основу одредбе члана 367 став 7 у вези са чланом 91 и 92 КЗ од окривљеног АА одузео поклон – новац у износу до 822.500,00 динара, будући да је током поступка неспорно утврђено да је наведени износ прибављен извршењем кривичног дела, док је на основу одредбе члана 91 и 92 КЗ одредио да се од окривљеног ББ и ВВ на име имовинске користи коју су прибавили извршењем кривичног дела плате суду износе ближе описане у изреци пресуде, такође, јер је током поступка неспорно утврђено да су наведени износи прибављени извршењем кривичних дела, о чему су дати аргументовани разлоти на страни 97. образложења пресуде.

Овај суд је имао у виду и све остале наводе жалби окривљених и њихових бранилаца, а које није посебно образлагао, али оне нису могле одредити овај суд на

доношење другачије одлуке у овој кривичној ствари.

Разлози за укидање првостепене пресуде у односу на окривљену ГГ

Побијаном пресудом окривљена ГГ оглашена је кривом због извршења продуженог кривичног дела примање мита у помагању из члана 367 став 2 у вези са чланом 35 и 61 КЗ, те јој је изречена условна осуда којом је утврђена казна затвора у трајању од једне године, која се неће извршити уколико окривљена у року од четири године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, с тим што ће се у случају опозивања условне осуде у утврђену казну затвора урачунати време проведено у притвору од 22.12.2018. до 10.01.2019. године.

Изреком побијане пресуде окривљена ГГ оглашена је кривом да је, као државни службеник у Управи за аграрна плаћања, стварањем услова са умишљајем помогла окривљеном АА тако што је, по његовом налогу, окривљеном ВВ давала информације о статусу предмета и истовремено референтима који су били задужени за обраду предмета преносила његове усмене налоге и непосредна упутства да се приоритетно израде решења у предметима о поднетим захтевима ЗЗ, ЂЂ, УУ и ФФ.

Међутим, основано се изјављеном жалбом браниоца окривљене ГГ, адвоката ХХ, указује да је из овако формулисане изреке, као и из разлога датих у образложењу пресуде, остаје нејасан закључак првостепеног суда на основу чега је утврдио да је окривљена била свесна да умишљајно помаже окривљеном АА и да је хтела извршење кривичног дела, односно да је хтела да окривљеном АА помогне да прими поклон за себе, да у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју би морао извршити.

У том смислу, суд је пропустио да утврди и да на правилан начин образложи чињеницу да је окривљена знала да је окривљени АА од окривљеног ВВ примио поклон, те да је била свесна да својим радњама ствара услове за то и да је то хтела, а о чему у образложењу пресуде на странама 86. - 89. нису дати довољно јасни разлози.

Првостепени суд се у образложењу пресуде позива на исказе сведока ЕЕ, СС и ЊЊ, као и на писани доказ – лист папира који је одузет од окривљене ГГ, а на коме се налази списак имена и презимена физичких лица са другим подацима, поред којих су хемијском оловком дописане напомене у виду датума, новчаних износа, у раду, одобрен, одбијен и сл. Међутим, из садржине наведених исказа се не може утврдити, нити суд даје јасне разлоге да је окривљена знала да ће окривљени АА од окривљеног ВВ примити поклон – новац, те да је својим поступањем хтела да му у томе помогне.

Надаље, првостепени суд, у делу у коме није прихватио одбрану окривљене да је поступала по усменим налозима свог претпостављеног – ... (окривљеног АА) наводи да је окривљена морала знати која су њена овлашћења и шта би смела, а шта не би смела да чини, и поред усменог налога директора, посебно, ако су ти налози дати у контексту прекоредног одлучивања о појединим захтевима на штету других подносилаца захтева (страна 89 образложења).

Међутим, основано се изјављеном жалбом браниоца окривљене указује да суд није у довољној мери ценио околност на ком радном месту је окривљена радила, односно да је окривљена мењала сведока ОО на месту ..., односно да је поступала по налозима претпостављеног, као саставним делом радне дужности, те у том смислу пропустио да да разлоге о томе да ли је окривљена, с обзиром на свој положај, имала могућности да процени да ли су такви налози у контексту прекоредног одлучивања законити или нису, односно да ли је знала да ће на тај начин помоћи да окривљени АА прими поклон, у ком смислу је чињенично стање у овом делу остало погрешно и непотпуно утврђено, будући да суд није дао довољно јасне разлоге о одлучним чињеницама који се односе на све елементе бића кривичног дела за које је окривљена оглашена кривом првостепеном пресудом.

У поновном поступку, првостепени суд ће имати у виду примедбе на које му је овом пресудом указано, у ком смислу ће ценити све изведене доказе, а у склопу одбране окривљене, те имати у виду и остале жалбене наводе браниоца окривљене, које овај суд није посебно образлагао, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне, уверљиве и непротивречне разлоге.

Из свих наведених разлога, на основу одредби члана 457 и 459 ЗКП, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је донео одлуку као у ставу I, а на основу одредбе члана 458 ЗКП, као у ставу II изреке ове пресуде.

**Записничар – саветник
Јелена Савић, с.р.**

**Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић